

робіт, що засвідчує їх виконання. Проте в житті буває так, що складання акту виконаних робіт випереджає фактичне завершення операцій.

До операцій, які визнаються доходами в податковому обліку, але в бухгалтерському до такої категорії не належать відносять: бартерні операції при обміні подібними активами, операції з погашення цінних паперів, отримання «транзитом» деяких податків та зборів.

Можлива ситуація коли доходи відображаються в бухгалтерському обліку, проте в податковому обліку не є об'єктами уваги – це дооцінки активів, що проводяться в бухгалтерському обліку.

Отже, між податковий та бухгалтерський обліком доходів існує багато розбіжностей, які потребують пошуку шляхів їх усунення або ж зведення до мінімуму.

Список літератури: 1. Податковий кодекс України від 02.12.10 № 2755-VI. 2. П(С)БО № 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджене наказом МФУ від 31.03.99р. № 87. 3. П(С)БО № 15 «Дохід», затверджене наказом МФУ від 29.11.99 р. № 290.

І.В. КУЖЕЛЬ, студентка

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА Й РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ

У практиці господарювання підприємств різних галузей економіки розробкою та складанням наказів займається юридичний відділ чи юрисконсульт, але щодо Наказу про облікову політику, то слід зазначити, що цей документ розробляє головний бухгалтер підприємства, який повинен відповідно до чинних нормативно-правових актів України запропонувати певний комплекс облікових методів і процедур, який є індивідуальним для підприємства і дає можливість скласти Наказ про облікову політику не лише з урахуванням загальнопоширених принципів і норм бухгалтерського обліку, а й специфіки діяльності підприємства. Проте, враховуючи, що облікова політика –

це, насамперед, політика власника, саме власник повинен здійснювати вибір суб'єктів, які безпосередньо будуть формувати облікову політику: бухгалтерська служба, головний бухгалтер, служба внутрішнього контролю, аудиторська або інша спеціалізована фірма.

Створення облікової політики на підприємстві – це трудомісткий і відповідальний процес. Адже підприємству доведеться працювати і враховувати свої активи й зобов'язання згідно з обліковою політикою, яку воно розробило. Це вимагає від підприємства більш зваженого підходу до розробки облікової політики, яка відповідає специфіці його роботи. Однак на сьогодні дедалі частіше спостерігається формальний, вузькоспрямований підхід до формування облікової політики, який зводиться до складання фінансової звітності відповідно до загальних вимог П(С)БО та зовнішніх користувачів. На таку ситуацію впливають брак практичного досвіду управління в ринкових умовах та недостатнє законодавче врегулювання цього питання, а також неналежне вивчення з боку науковців цієї проблеми. На вибір і обґрунтування облікової політики впливає низка факторів: форма власності підприємства та правові норми й особливості господарської діяльності; галузева специфіка підприємства; цілі, які визначило керівництво, та особливості управління, стратегія фінансово-господарського розвитку й обсяги діяльності; численність працівників, їх кваліфікація й мотивація ефективності роботи працівників підприємства; система оподаткування, надання пільг; наявність матеріально-технічної бази й інформаційного забезпечення підприємства.

Слід також мати на увазі, що облікова політика є складовою частиною фінансової звітності підприємства та повинна відображатися у примітках до фінансових звітів. Отже, саме вона дає змогу поєднати ведення бухгалтерських операцій та складання фінансової звітності. Без такого регламентуючого розпорядчого документа та його додержання бухгалтерський облік не відповідатиме принципу послідовності, а фінансова звітність не буде зрозуміла користувачам.

Згідно з П(С)БО 1 “Загальні вимоги до фінансової звітності” фінансова звітність повинна містити інформацію про фінансовий стан, результати діяльності, рух грошових коштів підприємства та зміни у складі власного капіталу підприємства, яка є корисною для широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

На сьогодні вітчизняним підприємствам слід розробити облікову політику, орієнтовану на максимальне зближення з принциповими положеннями міжнародних стандартів та фінансової звітності.

Для досягнення оптимальної та обґрунтованої облікової політики потрібно враховувати специфіку ведення господарської діяльності підприємства та застосовувати системний підхід. Слід насамперед провести велику роботу, що передбачає підготовку фахівців бухгалтерських та фінансових служб.

Список літератури: 1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16 липня 1999 р. № 996-XIV. 2. Барановська Т. В. Облікова політика підприємств в Україні: теорія і практика : автореф. дис. ... канд. 3. Удосконалення обліку та аналізу господарської діяльності на основі впровадження нових Положень (стандартів) бухгалтерського обліку в Україні : тези доповідей Міжнар. наук.-практ. конф., 16–18 жовт. 2000 р. / відп. за вип. В. М. Іваненко. – К. : КНЕУ, 2000. – 268 с.

О.І. ЛИННИК, канд.ек.наук, доцент кафедри Економічного аналізу та обліку

ШИШКО Ю.Ю., магістр кафедри Економічного аналізу та обліку
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

УДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ І КОНТРОЛЮ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Формування прибутку як фінансового результату роботи підприємства, що відображається в обліку, в офіційній звітності суб'єктів господарювання, залежить від встановленого порядку визначення фінансових результатів